

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-1691/23-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Ante Galića, predsjednika vijeća, Sanje Štefan i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članica vijeća te sudske savjetnice Martine Barić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja ADRIA ČELIK d.o.o. u stečaju, Kaštel Sućurac, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, kojeg zastupa zakonski zastupnik Zdravko Kuzmić, stečajni upravitelj trgovačkog društva, zastupan po opunomoćenicima odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Krka & Krka d.o.o., Split, Starčevićeva 13, protiv tuženika Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za pravne poslove, Zagreb, Radnička cesta 80, radi izvršenja rješenja, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude i rješenja Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 15 Usl-2202/22-7 od 10. veljače 2023., na sjednici vijeća održanoj 13. srpnja 2023.

presudio je

- I. Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda i rješenje Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 15 Usl-2202/22-7 od 10. veljače 2023.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.

Obrazloženje

1. Uvodno naznačenom prvostupanjskom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika, klasa: UP/II-351-02/22-21/56, urbroj: 517-14-2-1-21-2 od 30. kolovoza 2022. i rješenja Državnog inspektorata Republike Hrvatske, Područni ured Split, Službe za nadzor zaštite okoliša i vodopravne inspekcije, klasa: UP/I-351-02/21-04/62, urbroj: 443-02-03-13-22-15 od 28. travnja 2022., a rješenjem prvostupanjskog suda istog poslovnog broja i datuma se odbija zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.
2. Rješenjem tuženika od 30. kolovoza 2022. se odbija žalba izjavljena protiv prvostupanjskog rješenja od 28. travnja 2022. kojim se utvrđuje da je rješenje više inspektorice Državnog inspektorata klasa: UP/I-361-02/21-04/62, urbroj: 443-02-03-13-21-1 od 16. kolovoza 2021. izvršno 28. siječnja 2022. (točka I. izreke). Navedenim rješenjem od 16. kolovoza 2021. se tužitelju kao izvršeniku naređuje da s lokacije kruga proizvodnog pogona željezare valjaonice u Kaštel Sućurcu, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, ukloni 683.804 tone otpadne elektrolučne filtarske prašine kruti otpad od obrade plinova koji sadrži opasne tvari, ključnog broja 100207. U točki II. izreke

prvostupanjskog rješenja se nalaže izvršeniku da postupi na način opisan u točki I. izreke prvostupanjskog rješenja, odnosno da rješenje od 16. kolovoza 2021. izvrši u dodatnom roku od 60 dana po primitku prvostupanjskog rješenja. U točki III. izreke prvostupanjskog rješenja se izvršenik upozorava da će ukoliko ne izvrši obvezu iz točke I. i II. izreke rješenja, na izvršenje obveze biti prinuđen izricanjem novčane kazne odgovornoj osobi pravne osobe u iznosu od 30.000,00 kn. U točki IV. izreke rješenja se navodi da žalba izjavljena protiv rješenja ne odgađa njegovo izvršenje, odnosno da su za donošenje rješenja ispunjene pretpostavke propisane odredbama članka 3. i 26. Zakona o Državnom inspektoratu („Narodne novine“ 115/18. i 117/21.) te članka 139. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09. i 110/21. – dalje: ZUP).

3. Protiv navedene presude i rješenja tužitelj je podnio žalbu zbog svih razloga propisanih u članku 66. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21. - dalje: ZUS).

Nadalje u žalbi tužitelj navodi kronologiju događaja i iscrpno opisuje slijed radnji poduzetih u postupku. Tužitelj napominje u žalbi da prvostupanjski sud, kao i upravna tijela nisu kod donošenja odluke uzeli u obzir odredbe Stečajnog zakona, kao lex specialisa. S time u vezi dodaje da stečajni upravitelj tužitelja nije u poziciji poduzeti radnje koje bi značajno financijski opteretile tužitelja (trošak sanacije i uklanjanja navedenog otpada) bez donošenja prethodne odluke nadležnih tijela. Dodaje i da u konkretnom slučaju svakako nije riječ o manjem zahvatu već o većem zahvatu koji zahtijeva značajna financijska sredstva, a koja tužitelj nema, a zbog čega je upravo stečajni upravitelj i tražio odgodu izvršenja rješenja koje je ovdje izvršni naslov.

Zaključno, tužitelj u žalbi ističe da je stečajni upravitelj poduzeo sve dopuštene radnje, odnosno da je prikupio ponude za zbrinjavanje predmetnog otpada, kao i sanaciju ovojnice hale na navedenoj lokaciji, koje ponude su proslijeđene nadležnom sudu i odboru vjerovnika radi odlučivanja skupštine vjerovnika, ali nisu bile prihvaćene. Dodaje se i da je stečajni upravitelj o konkretnoj situaciji neprekidno izvještavao sve sudionike stečajnog postupka, kao i nadležna tijela, u cilju mogućih rješenja zbrinjavanja predmetnog otpada, ali da institucije koje su nadležne za brigu o okolišu nisu predložile način rješavanja predmetne situacije. Stoga, a kako tužitelj nema novčanih sredstava, a niti je stečajni upravitelj ovlašten bez odluke nadležnih tijela poduzeti bilo kakve radnje koje bi opteretile financijsku poziciju tužitelja, tužitelj zaključuje da je stečajni upravitelj kao odgovorna osoba poduzeo sve što je mogao, zbog čega ne postoje pretpostavke da se izrekne kazna stečajnom upravitelju kao odgovornoj osobi tužitelja, jer se radi o situaciji koja mu je nametnuta prirodom stečaja i u kojoj može postupati samo unutar zakonskih ograničenja.

Tužitelj predlaže da ovaj Sud usvoji žalbu, preinači pobijanu presudu i rješenje prvostupanjskog suda od 10. veljače 2023. na način da prihvati tužbeni zahtjev u cijelosti i tuženiku naloži da nadoknadi trošak upravnog spora, a podredno da presudu i rješenje ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje. Tužitelj u žalbi traži i naknadu troška žalbenog postupka u pobilje naznačenom iznosu.

4. Tuženik u odgovoru na žalbu u bitnom ostaje kod svih razloga već navedenih u osporenom rješenju, a pobilje daje osvrt na sve žalbene prigovore pojedinačno, smatrajući ih neosnovanima.

Tuženik u odgovoru na žalbu ističe razloge zbog kojih smatra da u predmetnom slučaju prvostupanjski sud nije pogrešno primijenio materijalno pravo, jer je mjerodavni propis Zakon o gospodarenju otpadom, a ne Stečajni zakon, što tužitelj pogrešno navodi u žalbi. Dodaje i razloge zbog kojih smatra da su odredbe mjerodavnog propisa

pravilno protumačene i primijenjene, a da je pobijana presuda donesena na temelju pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odnosno da je pravilna i zakonita.

Tuženik predlaže da ovaj Sud žalbu odbije kao neosnovanu i potvrdi prvostupanjsku presudu, jer žalbeni razlozi nisu osnovani, a niti mogu utjecati na donošenje drukčije odluke u predmetnoj stvari.

5. Žalba nije osnovana.

6. Ispitujući zakonitost prvostupanjske presuda, kao i postupka koji joj je prethodio, u skladu s odredbom članka 73. stavka 1. ZUS-a, uvažavajući pri tome i razloge ništavosti, ovaj Sud je utvrdio da nisu osnovani žalbeni razlozi zbog kojih se presuda pobija, a niti postoje razlozi na koje pazi po službenoj dužnosti.

7. Iz podataka spisa kao i obrazloženja pobijane presude proizlazi da je rješenje od 16. kolovoza 2021. postalo izvršno dana 28. veljače 2022., jer nije sporno da protiv tog rješenja tužitelj nije izjavio žalbu, što dalje znači da je rješenje izvršno i pravomoćno.

8. Dalje iz podataka spisa kao i obrazloženja pobijane presude proizlazi da tužitelj nije postupio sukladno rješenju od 16. kolovoza 2021., jer je u kontrolnom inspekcijskom pregledu koji je obavljen 8. travnja 2022. utvrđeno da nije s lokacije kruga proizvodnog pogona željezare valjaonice u Kaštel Sućurcu, Cesta dr. Franje Tuđmana 78, uklonio 683.804 tona otpadne elektrolučne filtarske prašine kruti otpad od obrade plinova koji sadrži opasne tvari, ključnog broj: 100207, o čemu je sastavljen zapisnik koji prileži spisu predmeta, uz fotografije stanja na terenu.

9. Prvostupanjski sud u obrazloženju pobijane presude, ocjenjujući osnovanost tužbenih prigovora, kao i zakonitost tuženikovog rješenja, odnosno jesu li ispunjene pretpostavke za donošenje prvostupanjskog rješenja, odnosno daje osvrt na primjenu mjerodavnih odredbi Zakona o gospodarenju otpadom („Narodne novine“ 84/21.), konkretno ocjenjujući da su pravilno primijenjene odredbe članka 144. stavka 1. točke 2. i članka 158. tog Zakona, a prema kojima inspektor rješenjem o izvršenju može odrediti dodatni rok za ispunjenje obveze dane u rješenju, ako izvršenik ne postupi po izvršnom rješenju iz članka 144. stavka 1. Zakona o gospodarenju otpadom. Dalje u obrazloženju pobijane presude prvostupanjski sud daje osvrt i na primjenu mjerodavnih odredbi ZUP-a, a koje propisuju način postupanja javnopravnog tijela i pretpostavke za donošenje rješenja o izvršenju, ako izvršenik ne postupi po izvršnom rješenju kao i što sve takvo rješenje mora sadržavati, a ujedno se treba definirati i način na koji će se izvršenje provesti.

10. Prvostupanjski sud, ocjenjuje tužbene prigovore neosnovanima, a prije svega ističe da tužitelj niti ne spori da je rješenje od 16. kolovoza 2021. postalo izvršno, a da u ostavljenom roku nije postupio, a što proizlazi iz zapisnika o kontrolom inspekcijskom pregledu od 28. travnja 2022. Iz navedenog proizlazi da su ispunjene sve zakonske pretpostavke za donošenje prvostupanjskog rješenja od 28. travnja 2022., kojim se tužitelju nalaže da rješenje od 16. kolovoza 2021. izvrši u cijelosti u dodatnom roku od 60 dana od primitka tog rješenja. Dalje se u obrazloženju pobijane presude navodi da svi prigovori koji se tiču ocjene zakonitosti rješenja od 16. kolovoza 2021. nisu odlučni, jer ocjena zakonitosti tog rješenja ne može biti predmet upravnog spora, već predmet posebnog postupka. Međutim, iz podataka spisa, kao i obrazloženja pobijane presude proizlazi da tužitelj protiv rješenja od 16. kolovoza 2021. nije izjavio žalbu, što znači da je to rješenje postalo izvršno i pravomoćno.

11. Također prvostupanjski sud u prvostupanjskoj presudi dodaje i da je prvostupanjsko tijelo uzelo u obzir sve okolnosti poslovanja tužitelja, a sukladno tome

je u rješenju od 16. kolovoza 2021. i odredilo rok za izvršenje rješenja od 180 dana od primitka tog rješenja, a potom je donijelo rješenje od 28. travnja 2022. kojim je odredilo dodatni rok za izvršenje rješenja (rok od 60 dana od primitka rješenja).

12. Slijedom iznesenog, pravilno je prvostupanjski sud ocijenio da je tužitelju dan primjereni rok u kojem je objektivno mogao izvršiti rješenje od 16. kolovoza 2021., odnosno da činjenica što je nad tužiteljem otvoren stečajni postupak ne utječe na ocjenu zakonitosti tuženikovog rješenja. Dodaje se i da će se novčana kazna u pobliže naznačenom iznosu izreći odgovornoj osobi tužitelja, samo ukoliko u ostavljenom roku ne postupi po nalogu opisanom u prvostupanjskom rješenju, a tek nakon toga će se na izvršenje rješenja prisiliti izricanjem novčane kazne u naznačenom iznosu. S time u vezi se dodaje i da je iznos zapriječene novčane kazne u predmetnom slučaju u skladu sa uvjetima propisanim odredbama ZUP-a. Prvostupanjski sud također dodaje u obrazloženju pobijane presude i da tužitelj u tužbi ni ne osporava mjesto, a niti način izvršenja, zbog čega je, ocijenivši tužbene navode neosnovanima i bez utjecaja na drukčiji ishod upravnog spora, odbio tužbeni zahtjev pozivom na odredbu članka 57. stavka 1. ZUS-a i time tuženikovo rješenje potvrdio pravilnim i zakonitim.

13. Slijedom iznesenog, ovaj Sud prihvaća zaključke i stajališta navedena u obrazloženju pobijane presude u cijelosti, odnosno ocjenjuje da prvostupanjska presuda sadrži valjane, dostatne i relevantne razloge na kojima je utemeljena, a time je prvostupanjski sud postupio u skladu s pravilima propisanim u članku 60. stavku 4. ZUS-a. Također ovaj Sud nije našao da je tijekom upravnog spora koji je prethodio donošenju pobijane presude učinjen bilo kakav propust koji bi u smislu članka 66. stavka 2. ZUS-a utjecao na donošenje pravilne i zakonite presude.

14. Stoga, Sud ocjenjuje da je prvostupanjska presuda zakonita kako s osnove utvrđenog činjeničnog stanja tako i s osnove primjene mjerodavnog prava.

15. Kako je ovaj Sud utvrdio da tužitelj žalbenim razlozima nije s uspjehom osporio pravilnost i zakonitost prvostupanjske presude, jer istaknuti razlozi u žalbi nisu osnovani, a niti od značaja za ocjenu zakonitosti pobijane presude, to je na temelju članka 74. stavka 1. ZUS-a žalba odbijena i prvostupanjska presuda potvrđena. I odluka o trošku prvostupanjskog suda je pravilna jer je tužitelj upravni spor izgubio u cijelosti s obzirom da je tužbeni zahtjev odbijen, zbog čega je i njegov zahtjev za naknadu troška upravnog spora osnovano prvostupanjski sud odbio.

16. Odluka o trošku žalbenog postupka je donesena na temelju članka 79. stavka 4. ZUS-a. S obzirom da je žalba tužitelja odbijena kao neosnovana, odnosno da je tužitelj u tom postupku izgubio u cijelosti, to je i njegov zahtjev za naknadu troška žalbenog postupka valjalo odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu 13. srpnja 2023.

Predsjednik vijeća
Ante Galić

Dokument je elektronički potpisan:

Ante Galić

Vrijeme potpisivanja:

17-10-2023

13:06:30

DN:

C=HR

O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2.5.4.97=#0C1156415448522D3133363133333630303638

OU=Signature

S=Galić

G=Ante

CN=Ante Galić

Broj zapisa: **9-3085b-800de**

Kontrolni broj: **0460a-55047-22f73**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ante Galić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.